

KS KALNA SVĒTRUNA

#35 Divi pamati

Mateja ev. 7:24-29

levads

Šodien noslēgsim Kalna svētrunu, jo šodien atskanēs Jēzus pēdējie vārdi.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 7:21-23.

Diskusijas pirmā daļa

1. Kādas ir Tavas pirmās pārdomas par šo Rakstvietu?

Ļaujām katram izteikties.

2. Šodienas tekstā ir uzskaitīti vairāki kontrasti – kādi tie ir? Ko katrs no tiem simbolizē?

Divi vīri – saprātīgais un nejēga.

Divi nami, kas celti uz diviem pamatiem – klints un smiltīm.

Divas vētras, kas atnesa divus rezultātus – viens nams sabruka, otrs nē.

Vīri esam mēs. Nami ir mūsu reliģija, mūsu garīgā dzīve. Vētras ir Tiesas diena, kas atklās, kādi bijuši mūsu pamati. Bet pamati ir mūsu garīgās dzīves sākums, tāpat kā celtniecības procesa sākums.

Grieķu tekstā izmantotie vārdi ir “amman” un “petra”. Šādos vārdos ir nosauktas divas Jordānijas pilsētas – tās galvaspilsēta Ammāna, kas celta tuksneša vidū, kā arī Petra, kas izcirsta klintīs. Smiltis un klints.

3. Ko praktiskajā ziņā nozīmē būvēt namu uz smiltīm vai uz klints? Ar ko atšķiras šie abi procesi?

Būvēt uz SMILTĪM ir viegli, jo nav jāveido pamati. Smiltis pašas par sevi ir pamats. Nav jāsigatavo būvlaukums. Nav jārok dziļi. Tādēļ to var izdarīt īsā laikā. Nams tiek uzcelts viegli un ātri. Viss, kas prasa izdevumus, ir pats nams – tā fasāde, logi, durvis, jumts.

Turpretī būvēt uz KLINTS nozīmē, ka ir jāizcērt pamati, jārok dziļumā. Jau smiltīs rakt nav viegli, bet cietā klintī ir vēl grūtāk un laikietilpīgāk. Pie tam iepriekš jāveic aprēķini, jo smiltīs kļūdaini izrakstu bedri var viegli aizbērt, bet izlabot kļūdu klintī ir grūti.

4. Ko garīgajā ziņā varētu nozīmēt savas garīgās dzīves jeb nama celšana uz šiem abiem pamatiem?

Būvēt uz smiltīm nozīmē kļūt par kristieti ātrā un vieglā veidā. Dzirdot Evaņģēliju, uzreiz atsaukties, un pieņemot, ka esi jau kristietis. Šādu ātru un vieglu atgriešanos Jēzus šeit salīdzina ar nejēgu jeb muļķi, un arī citviet Bībelē par šādiem steidzīgiem muļķiem varam izlasīt – Sak 19:2. Negudrie dara visu ātri, neiedziļinās Kristus vēstī un pieņem to viegli, neaprēķina maksu, neizmeklē savu sirdi, vēlas ātrus rezultātus.

Uz klints būvēta atgriešanās ir citādāka – tā notiek ilgākā laika posmā, tā notiek caur pūlēm un sāpēm (grēku nožēlu), turklāt rokot dziļumā Dieva Vārdā, vēloties pārliecināties, ka šis solis ir īstais visai atlikušajai dzīvei. Viņi vēlas saprast Dieva domu, nevis dzīvot pēc savām pašu domām. Tādēļ Lūkas savā paralēlajā tekstā pat piemin rakšanu dziļumā – Lk 6:48.

5. Esam aplūkojuši kā veidot šos pamatus, bet īsti ir šie pamati? Ka Jēzus vēlas, ka ceļam savu namu uz klints, tad kas ir šī klints?

Kādi saka, ka klints ir Dievs. Un viņiem ir taisnība, jo Dievs tiešām ir klints – izlasām Ps 18:2-3. Tomēr abi nama cēlēji tic Dievam un klausās Viņā.

Citi saka, ka klints ir Kristus, arī viņiem ir taisnība – izlasām 1 Kor 10:1-4.

Tomēr daudzi nāk pie Kristus un klausās Viņā, pat saka Viņam “Kungs, Kungs!”, un tomēr saņem noraidošu atbildi no Jēzus.

Tādēļ klints, par kuru Jēzus šodienas tekstā runā, ir kaut kā vairāk. Atbilde ir atrodama Mat 7:24 – “kas dzird un DARA.” Tātad, atšķirība ir darīšanā jeb paklausībā. Paklausībā Dieva Vārdam. Tikai tas, kurš dzird un paklausa Kristum, ceļ savu garīgo namu uz pamata, kas pastāvēs Tiesas dienā.

6. Ko nozīmē paklausība Kristum? Cik lielai daļai no Viņa mācības mums ir jāklausa?

Jēzus ir izvēlējis pavēlēt to, ko Viņš ir dzirdējis no Debestēva – Jņ 5:30.

Tātad viss pavēlētais ir bijusi Dieva griba. Ja sākam šķirot to, kam klausīsim, kam nē, tad liekam sevi Dieva vietā! Izlasām Jēzus pēdējos vārdus, lielo

pavēli – Mt 28:18-20. Pirmkārt, Viņš pavēl ne tikai mācīt, bet turēt! Otrkārt, Viņš pavēl mācīt turēt VISU. Kā Tev iet ar mācekļību?

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām paralēlo Rakstvietu no Mat 16:13-19.

7. Izlasām vēlreiz 18.pantu – Jēzus uzrunā Pēteri, kura vārds grieķu valodā ir “Petros”, kas nozīmē “akmens” vai “klints”. Pēc tam Viņš saka, ka uz šīs klints cels Savu baznīcu – par kuru klinti Viņš runā?

Iespējams, pirmais iespaids ir, ka Jēzus saka to par Pēteri. Un tādēļ, piem., katoļu baznīca to uztver tieši, no Pētera iesākot, caur roku uzlikšanu iesvētot visus nākamos “svētos.” Bet šīs Rakstvietas konteksts atklāj ko citu – Jēzus iepriekšējā pantā (17.) runāja par Dieva Vārdu, kuru Dievs pats aklājis Pēterim. Un uz šīs klints, uz Dieva Vārda, Viņš cels savu baznīcu. Debesu valstības atslēgas nepieder Pēterim, bet gan Dieva Vārdam. Arī pats Pēteris to atzīst – izlasām 1 Pēt 1:23.

8. Kā attiecībā uz mūsu ticības dzīvi izpaužas Jēzus apgalvojums, ka elles vārtiem nebūs uzvarēt Jēzus celto baznīcu?

Tā, ka Jēzus baznīca ir celta uz klints, kas ir Dieva Vārds, un tas ir mūžīgs – izlasām Mat 5:18. Arī Pāvils atzīst, ka tas, ko Dievs ir iesācis (baznīcas un mūsu garīgā nama celšanu), neviens nespēs apturēt, pat ne Sātans, elle vai nāve – izlasām Fil 1:6. Tātad, tāpat kā Kristus draudze netiks iznīcināta līdz pasaules galam, tāpat arī mēs nepazaudēsim savu glābšanu, ja mūsu pamati ir likti uz klints.

9. Paejam vēl vienu soli tālāk un izlasām Apd 20:32. Ja Jēzus Savu baznīcu un mūsu ticības “namu” liek uz klints pamatiem, tad ko vēl papildus šī Rakstvieta atklāj?

Ka Dieva Vārds ir ne tikai pamats mūsu kristīgajai dzīvei, mūsu atgriešanās brīdis, bet arī vada mūsu nama celšanu. Caur to mēs atgriežamies, bet arī kļūstam svēti un pilnīgi – izlasām Jņ 17:17 un 2 Tim 3:16.

Vai pie Tava nama turpinās celtniecība? Kādā veidā Tu to vadi? Vai aktīvi domā par savu garīgo izaugsmi ikdienā: cik daudz laika tam velti?

Cik piedomā pie detaļām – cik lieli būs “logi”, lai varētu ienākt gaismā?

Cik lielas “durvis”, lai spēj pasargāt sevi, bet arī būtu pietiekami atvērts pasaulei? Kādus “materiālus” un “dizaina elementus” Tu izmanto?

Par šīm lietām nama cēlējs domā, tāpat garīgā nama cēlējs domās.

10. Atgriežoties pie Jēzus šodienas Rakstvietas Kalna svētrunā – ja Tev vienā teikumā jāapkopo Viņa līdzības morāle, kāda tā būtu?

Līdzības morāle ir, ka cilvēkam ir viegli tikt pieviltam ārējā izskata dēļ, bet izšķirošais būs pamati. Un pamati ir Dieva Vārda darīšana. Par to brīdināja ne vien Jēzus, bet arī citi. Piemēram, Jēkabs Jk 1:22 (“paši sevi pievil”). Vai arī Pāvils – Tit 1:16 (apgalvo, ka ir, bet darbi liecina par pretējo). Vai arī Jānis – 1 Jn 2:3-6 (neturēt Dieva likumus nozīmē nebūt attiecībās ar Kristu). Nepaklausīgs kristietis ir nevis sekls kristietis, bet viņš nav kristietis. Nav jābūt perfektam, galvenais ir vēlme paklausīt, tad būs pareizais virziens.

11. Ja cilvēks ir sapratis, ka viņa nams nestāv uz pareizajiem pamatiem, kāds viņam ir risinājums?

Ēkām ir iespējams atjaunot pamatus, nenojaucot to, bet pa daļām atjaunojot, ēkas svaru pārnesot uz to daļu, kura tobrīd netiek remontēta. Tomēr līdz ar to nosacījums ir, ka ēkai ir pietiekami stipri pamati. Uz smilšu pamatiem tas nav iespējams. Tur vienīgais risinājums ir nojaukt māju un celt no jauna. Ar šādu jautājumu pie Jēzus reiz ieradās Nikodēms – izlasām Jņ 3:1-3. Pirms Nikodēms paspēja uzdot Jēzum jautājumu “kā cilvēks var tikt glābts”, Jēzus viņam jau atbildēja uz to. Un atbilde nebija – “tev jāuzlabo sava dzīve, savs nams”, bet gan – “tev jānojauc viss esošais un jārada kaut kas pavisam jauns!” Un tas nav domāts tikai neticīgajiem, bet arī pieviltajiem ticīgajiem.

12. Kādi ir Jēzus pēdējie vārdi Kalna svētrunā? Par ko tie liecina?

Jēzus nenoslēdza uz priecīgas nots ar pozitīviem un uzmundrinošiem vārdiem. Viņa pēdējie vārdi bija “posts bija liels.” Tā ir mācība mums, ka evaņģelizācija nedrīkst būt par to, ka “ja tu nepieņemsi Jēzu, tu palaid garām daudz labu svētību!” Bet tai vienmēr jāatbilst patiesā situācija – ka sekas būs mūžīgā pazušana un elle. Tas ir nepopulāri, bet Pats Jēzus izvēlējās šo nepopulāro ceļu. Tu atbildi, pirmkārt, par sava paša namu. Bet Dievs no Tevis atprasīs atbildību arī par Tavu kaimiņu namu. Noslēgumā izlasām Ech 33:1-13.

Noslēgums

Ja Tev kāds paziņotu, ka rīt nāks liela vētra, vai Tu sagatavotu savu namu tai un brīdinātu arī savu kaimiņu? Jēzus saka, ka rīt tiešām nāks vētra.